

Η σημασία της έγκαιρης παρέμβασης έχει αναδειχθεί κατά καιρούς από πλήθος ερευνών. Τα πρώτα ευρήματα σχετικά με την αποτελεσματικότητά της χρονολογούνται γύρω στο 1930. Ευρήματα από τα επιστημονικά πεδία της αναπτυξιακής ψυχολογίας, της προσχολικής εκπαίδευσης και της μελέτης του εγκεφάλου συγκλίνουν σ' αυτή την κατεύθυνση.

Ειδικότερα, πληροφορίες από το πεδίο μελέτης της ανάπτυξης του εγκεφάλου τονίζουν τον καταλυτικό ρόλο των πρώτων εμπειριών του παιδιού για την ανάπτυξη του εγκεφάλου του μέσα από τη διατύπωση 5 σημείων. Στα σημεία αυτά αναφέρεται πως η ανάπτυξη του εγκεφάλου πριν την ηλικία του 1 έτους είναι περισσότερο ραγδαία και εκτεταμένη απ' όσο είχαν αντιληφθεί στο παρελθόν. Επιπλέον, σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδράσεις, τονίζεται ότι έχουν ισχυρό και μακροχρόνιο αντίκτυπο όχι μόνο στο πλήθος κυττάρων και συνάψεων αλλά και στον τρόπο δικτύωσης των δεύτερων. Μελέτες αποδεικνύουν πως η δημιουργία συνάψεων ευνοείται από ένα πλούσιο σε ερεθίσματα περιβάλλον, γεγονός που έχει οδηγήσει στο συμπέρασμα πως παιδιά με αναπηρία χρήζουν κατάλληλα ανταποκρινόμενων πλαισίων φροντίδας. Σχετική έρευνα εντόπισε μάλιστα πως παιδιά με περιορισμένες δεξιότητες παιχνιδιού και ελάχιστες άμεσες επαφές είχαν μέγεθος εγκεφάλου 20%-30% μικρότερο από το συνηθισμένο. Λαμβάνοντας υπόψη πως κατά τη διάρκεια των 3 πρώτων χρόνων ζωής η οργάνωση και αναδιοργάνωση των συνάψεων είναι αδιάλειπτη συμπεραίνουμε πως γι' αυτή τη χρονική περίοδο καθίσταται απαραίτητη η παροχή εντατικών και οργανωμένων κατάλληλα υπηρεσιών. Τέλος, το άγχος φαίνεται να αποτελεί παράγοντα που επιδρά αρνητικά στη λειτουργία του εγκεφάλου.

Από τα παραπάνω, διαφαίνεται πως η αποτυχία έναρξης των εργασιών ε.π. σε όσο το δυνατόν μικρότερη ηλικία στερεί στο παιδί ευκαιρίες ζωτικής σημασίας για μάθηση και ευνοϊκή ανάπτυξη του εγκεφάλου.

Η ε.π., επίσης, προλαμβάνεται την “οπισθοδρόμηση” του παιδιού, που μπορεί να παρατηρηθεί στα πρώτα τρία χρόνια της ζωής του ενώ μειώνει σημαντικά το βαθμό εμφάνισης δευτερογενούς τύπου αναπηρίας.

Τα οφέλη της ε.π. δεν αφορούν μόνο στο παιδί αλλά στην οικογένεια ολόκληρη. Η συναισθηματική υποστήριξη και η παροχή πληροφοριών άμεσα ή έμμεσα βοηθούν την οικογένεια να βγει από το αδιέξοδο. Της δίνουν ελπίδες και αισιοδοξία για το μέλλον.

Τέλος, οι δράσεις στα πλαίσια της ε.π. ευνοούν και την πολιτεία μιας και δύνανται να καταστήσουν το παιδί παραγωγικό ενήλικα με ενεργό ρόλο στα κοινά δρώμενα. Επιπλέον, χάρη στην ε.π. περιορίζονται οι δαπάνες για την εκπαίδευση των παιδιών ενώ συγχρόνως τα περισσότερα παιδιά ξεκινούν το σχολείο έτοιμα να μάθουν. Κατά συνέπεια, περιορίζεται η ανάγκη για παροχή υπηρεσιών ειδικής εκπαίδευσης και η διευθέτηση ειδικού πλαισίου. Επίσης, περιορίζονται οι δαπάνες για αποκατάσταση, πρόληψη και γενικά για δράσεις που θα έχουν αποζημιωτικό ή πρωθύστερο χαρακτήρα λαμβάνοντας υπόψη τον γενικό κανόνα πως όσο πιο αργά προσπαθήσουμε να διορθώσουμε ελλείμματα που έχουν εμφανισθεί σε πρώιμο στάδιο της ζωής τόσο πιο πολλά θα δαπανήσουμε.